

תת"ע 5493/09 - מדינת ישראל נגד אמר גروس

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5493-09-17 מדינת ישראל נ' גروس
תיק חיזוני: 11210201098

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדיה
מאשימה מדינת ישראל
נגד אמר גروس
נאשם באמציאות עו"ד אמיר סבאח

החלטה

1. הונחה לפני בקשה לחרזה מהודאה ובקשה לביטול פסק הדין.

השתלשלות העניינים:

2. בתיק זה הוגש כתוב אישום נגד הנאשם, ביום 15.9.17, בגין עבירה של נהיגה בהיותו שיכור.

3. במסגרת ניהול התיק, החליף הנאשם שלושה סנגורים, שכעת, בבקשת שהונחה לפני, מיצגו סנגור חדש.

בתחלתה כפר הנאשם במיחס לו, באמציאות סנגורו הראשון, והתיק נקבע לשםיעת ראיות.

ביום 12.2.19 חזר בו הנאשם מהכפירה, לצורך הסדר, וווחסה לו עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול. ההסדר כלל צו של"צ, בהיקף של 150 דקות, מסר על תנאי, פסילה בת 8 חודשים, בኒיני חדש פסילה מנהלית, פסילה על תנאי וכנס לשיקול בית המשפט. הנאשם הופנה פעמיים לשירות המבחן, על מנת שיכין עבורו תכנית של"צ, אולם לא התקיים לפגשים שנקבעו עמו.

בשלב זה הוחלף סנגורו של הנאשם, שערת למספר דחיות, לצורך מצוי המשא ומתן עם המאשימה. ביום 13.12.20 עתר הסנגור לדחיה נוספת על מנת להודיע אם ישחרר מה"ציג, אולם בהחלטתי קבועי שמדובר בתיק שמתainen זה זמן רב להציג הסדר, אין מקום לדחיה נוספת, וככל שקיים הסדר, הצדדים רשאים להציגו. ב"כ המאשימה צין לפרוטוקול שההסדר הוגג בפרוטוקול. בפרוטוקול צין בית המשפט שהסביר לנائب שהוא רשאי לחזור בו מההסדר, וכל דחיה נוספת בכפוף להוצאות משפט, לאחר שמדובר בתיק שמתainen לטיעונים לעונש או להציג הסדר משך זמן רב. הדיון התחדש לאחר הפסקה והסנגור צין שההסדר, מיום 12.2.19, מקובל עליהם. בגזר הדין, שניתן במועד הדיון, כובד ההסדר בין הצדדים.

4. ביום 10.3.21, כשלושה חודשים לאחר מתן גזר הדין, הוגשה הבקשה שמונחת לפני, על ידי סנגורו ה新颖 של הנאשם. בבקשת נטען שהסתכמה הנאשם, לעניין העונש, לא הייתה וודאית, נעדרה גמירות דעת, ועל המבקש הופעל

מכבש לחצים רב שהביאו להודאות בכתב האישום המתוקן, מבל' לחשוב על ההשלכות שיש לכך על פרנסתו. נטען שהמבקש לא הבין מה התרחש באולם בית המשפט, בעת שניית גזר הדין, ביום 13.12.20, עם קבלת פרוטוקול הדיון הופטע בא כוחו לגלות את חומרת העונש, ושלילת רישומו של הנאשם, שעבוד לפרשנותו כנוגג משאית עצמאי, וזקוק לרישונו. צוין בשלב כוחו הובטח לסוג את הפסילה למשאית, כך שה הנאשם יוכל להמשיך ולהתפרנס. נטען שהודאתה הנאשם בנסיבות אלה לא בא מרצונו הטוב והחופשי, והנאשם מבקש לחזור ממנו. נטען שה הנאשם ביקש לחזור בו מהודאתתו מיד לאחר עיון בפרוטוקול אולם בא כוחו לא שעה לבקשתו.

5. המשיבה מתנגדת לבקשתה בציינה שהמבקש התייצב לדין, ולא ברור מהי "טענת הרשות" לה הוא טוען, הבקשה שהוגשה כללית ולא מנומקת, ולא נגרם פגם שיורד לשורשו של עניין.

הכרעה

6. על פי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, בית המשפט רשאי להתריר חזרה מהודאה, בכל שלב משלבי המשפט, מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

בע"פ 5715/07 רנטו סבן נגד מדינת ישראל, נקבע:

"**סעיף 153(א) לחס"פ** מאפשר לנאשם לחזור בו מהודאיתו, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו. כלל, בת' המשפט מאפשרים לנאשם לחזור בו מהודאיתו בנסיבות חריגות, כגון מקרים בהם הוכח כי הנאשם הודה שלא מרצונו החופשי, בכפיה או כאשר לא הבין את משמעותה של ההודאה".

לאחר שיעינתי בטיעוני ב"כ המבוקש, ובתגובה המשיבה, הרי שלא מצאתי נימוקים מיוחדים שיש בהם כדי לאפשר חזרתו של המבקש מהודאתו וכי לאפשר ביטולו של פסק הדין בעניינו.

ראשית יצוין שלא ברור השהוי הרב בהגשת הבקשה, כשתנתקים לאחר שה הנאשם הורשע, על בסיס הودאתו, וכשלושה חודשים לאחר שניתן גזר הדין.

הודאתו של הנאשם ניתנה מרצונו הטוב והחופשי, הנאשם היה מיוצג, הבין את משמעותה הودאתו, ואת ההסדר שהציגו הצדדים, כעולה מדבריו בפרוטוקול הדיון, וشكل את השלכותיהם.

בפרוטוקול הדיון, מיום 12.2.19, בו הוצג ההסדר, ציין הנאשם: "**לצורך ההסדר, אני מבקש לחזור בי מכפירתך**", ובהמשך ציין: "**אני מודה בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן**". כך גם לשאלת בית המשפט האם כתב האישום הוקרא והואסביר לו על ידי סנגורי השיב בחיווב. המבוקש הורשע על בסיס האמור, בכתב האישום המתוקן.

באוטו הדיון הציגו הצדדים בית המשפט את ההסדר האמור. בפרוטוקול הדיון ציין הסנגורי: "**אבקש לאמץ את הסדר הטיעון**" והנאשם ציין: "**אני מבין את המשמעות של מסטר על תנאי**".

בדין, מיום 12.2.19, ציין הסנגורי: "**אנו מקבלים את ההסדר שהושג עוד ביום 12.2.19**". כן ציין בפרוטוקול הדיון ש"**בית המשפט מקריא בשנית את ההסדר אחת לאחת לנאשם**" ושבתגובה מסר הנאשם: "**אני מבין את ההסדר**

ומבקש לאשרו. במועד זה טענו הצדדים לעונש, ובין היתר צוין שהנאשם, נהג משאית, וזקוק לרישיונו לפרנסתו (עמ' 20 לפרו', ש' 28) כך שעניין זה היה ידוע בשעת הצגת ההסדר. על בסיס האמור בפרוטוקול הדיון, ניתן גזר הדין בו כבוד ההסדר בין הצדדים.

בහינתם האמור, לא מצאתי שקיימות נסיבות שיש בהן כדי להטיל ספק בנסיבות ההודאה. לא הוכח לפני שהנאשם הודה שלא מרצונו או מתוך כפיה, ולא הוכח לפני שהנאשם לא הבין את משמעותה ההודאה.

צוין שהבקשה שלפני הוגשה לאחר מתן גזר הדין. על פי הפסיכיקה, אותה אף ציטט הסנגור בבקשתו, עיתוי הבקשה לחזרה מהודאה אף הוא שיקול בבחינתו של הנאשם של נאשם לחזור בו מהודאותו. ככל שהבקשה לחזרה מהודאה עולה בשלב מתקדם יותר של המשפט, כך יש פחות נטייה לאשרה. בעניינו, אין ספק שמדובר בשלב מתקדם של ההליך, לאחר מתן גזר הדין, והדבר מטיל ספק בדבר כנותו של הנאשם לחזרה מהודאה, ואף בשל כך יש לדוחות הבקשה.

כך גם לא מצאתי מקום לבטל את פסק הדין. כעולה מפרוטוקול הדיון, המבקש הורשע בהתבוס על הودאותו הינה שניתנה מרצונו, כאמור מעלה, ועל כן אין מקום לבטל את הכרעת הדין. גזר הדין ניתן בתיק שניתנה בהתבוס על הסדר שהציגו הצדדים, ולאחר שהסנגור ציין שהנאשם מקבל את ההסדר שהוצע בין הצדדים ולאחר שהנאשם מסר שהוא מבין את ההסדר ומבקש לאשרו.

נוכח האמור, הבקשה נדחית.

המציאות תמציא ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"א, 23 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.